

Lupčianske zvesti

www.slovenskalupca.sk

17. ročník

OBECNÉ NOVINY OBYVATELOV, RODÁKOV A PRIATELOV OBCE SLOVENSKÁ LUPČA

číslo 3 | apríl 2015

AKTUÁLNE V OBCIBezpečnosť
na prvom mieste

3

DFS DRIENKAZískali sme
zlaté pásmo

6

PREDSTAVUJEMEPredstavujeme
poslancov OZ

12

ŠPORTLupčiansky beh
s prekážkami

16

Vážení občania!

Obec Slovenská Lupča na základe právoplatného kolaudačného rozhodnutia na skúšobnú prevádzku stavby „Slovenská Lupča – Splašková kanalizácia a ČOV“ ako prevádzkovateľ spustila ČOV do skúšobnej prevádzky s tým, že všetci producenti /občania/ v priaznivom počasí si môžu realizovať kanalizačné prípojky a svoje nehnuteľnosti napájať na verejnú splaškovú kanalizáciu.

Vlastník nehnuteľnosti, na ktorej vznikajú odpadové vody, je povinný pripojiť nehnuteľnosť na verejnú kanalizáciu a splniť technické podmienky, týkajúce sa najmä miesta a spôsobu pripojenia na verejnú kanalizáciu a uzatvoriť zmluvu o pripojení s vlastníkom verejnej kanalizácie, ak v obci, na

ktorej území sa nehnuteľnosť nachádza, je zriadená a vlastník nehnuteľnosti nemá povolenie príslušného orgánu štátnej správy na iný spôsob nakladania s odpadovými vodami. (§ 23, odst. 2 zákona č. 442/2002 Z. z. – Zákon o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách).

Postup odberateľa pri budovaní kanalizačnej prípojky:

1. Odberateľ – vlastník nehnuteľnosti alebo iná osoba, poverená vlastníkom nehnuteľnosti, si vyžiada na OÚ tlačivo „Žiadosť o zriadenie kanalizačnej prípojky na verejnú kanalizáciu v obci Slov. Lupča za účelom odvádzania odpadových vôd“.

2. OÚ po prijatí kompletnej žiadosti vydá písomné stanovisko k žiadosti.

3. Napojenie na verejnú kanalizáciu môže byť vykonané až po súhlasnom stanovisku obce.

Po zrealizovaní prípojky bude poverená osoba kontrolovať a preberať ešte nezasypanú prípojku, pričom bude vykonaná fotodokumentácia napojenia prípojky na

splaškovú kanalizáciu a spísaný preberací protokol.

V prípade nejasností sa môžete informovať cez stránkové dni na Obecnom úrade u Miroslavy Oravcovej, t. č. 0903537476, 048/4723228.

Poverené osoby kontrolovať a preberať prípojky: Ivan Kulfas, t. č. 0917795625, Michal Majcher, t. č. 0903536853

„Časy, keď sa dobré chválilo samo, pomínuli“

Opäť sme úspešní!

Už trinásty rok organizuje Klub podnikových médií celoslovenskú súťaž podnikových novin, časopisov, webových stránok, brožúr, intranetu, audiovizuálnych prezentácií, kalendárov či elektronických médií firiem, spoločností, štátnych i neštátnych organizácií – Podnikové médium roka.

Tento rok sme sa znova do súťaže prihlásili a boli úspešní. V kategórii Printové médiá neziskových, rozpočtových a štátnych organizácií

po minuloročnom víťazstve sme tento rok dostali ocenenie v podobe druhého miesta.

Za úspechom Lupčianskych zvestí je nielen práca Eleny Debnárovej, Evy Gránerovej a pani učiteľky Viery Flaškovej, ktorá robí korektúry, ale aj grafika Martina Tužinského zo spoločnosti DALI-BB, s.r.o. Bez jeho práce by zvesti neboli zvestami, pretože tvorí vizuál našich novin, takže VEĽKÁ VĎAKA.

Dakujeme aj našim dopisovateľom, ktorí svojimi príspevkami tvoria obsah zvestí a vďaka patrí aj ľuďom, ktorí sa podieľajú na ich doručení do poštových schránok. **eg+ED**

Z výsledkov:

Kategória – Printové médiá neziskových, rozpočtových a štátnych organizácií:

1. Hlavné mesto SR Bratislava - In.ba
2. Slovenská Lupča - Lupčianske zvesti
Slovenská agentúra životného prostredia - Enviromagazín
3. Americká obchodná komora - Connection magazin

Obec Slovenská Lupča vás pozýva na 15. Turičný jarmok, ktorý bude 23. mája 2015.

Program Domu remesiel

Máj

- 6.5. - servítková technika (Lamperová), keramika (Čukor)
- 13.5. - maľba na hodváb (Jánošová), keramika (Jánoš)
- 23.5. - jarmok v Dome remesiel (ukážky keramiky, pečiatkovanie textilu)

- 27.5. - batika (Jánošová), keramika (Jánoš)

Jún

- 3.6. - pečiatkovanie textilu (Jánošová), keramika (Jánoš)
- 10.6. - emajlový šperk (Jánošová), keramika (Jánoš)
- 17.6. - voskovaná batika (Lucinkiewiczová), keramika Aďo
- 24.6. - šibori (Križová), keramika (Čukor)

Plán zberu separovaného odpadu

Plasty

7. máj, 5. jún, 3. júl, 7. august, 10. september, 2. október, 6. november, 10. december

Sklo

12. máj, 9. jún, 14. júl, 11. august, 8. september, 13. október, 10. november, 8. december

Papier

28. máj, 25. jún, 30. júl, 27. august, 24. september, 29. október, 26. november, 17. december

Stala sa veľká tragédia

Vo štvrtok 9. apríla prerušili pokojné popoludňové zvuky hasičských aut a záchranky.

Smerovali pod hrad, kde sa z jedného domu valil dym. Stúpajúci dym si všimli susedia zo záhrady a hneď vedeli, že je zle, lebo majiteľku domu nikde nevideli. V dome bývala pani Anna, ktorá mala vážne zdravotné problémy. Hasiči bojovali s hustým dymom a keď sa dostali dnu, v plameňoch bola celá chodba aj kúpeľňa. Hustý dym zásah sťažoval, viditeľnosť bola takmer nulová, museli sa použiť aj

dýchacie masky. Žiaľ, potvrdilo sa to najhoršie tušenie. Pani Anne sa pomôcť už nedalo.

Na mieste bol vyšetrovateľ a zisťuje sa príčina požiaru.

Smútiacej rodine vyslovujeme úprimnú sústrasť.

ED, foto internet

Dnes už každý vie, že darovanie krvi znamená život

Materské centrum Klúčik, Základná škola Sama Cambela a Slovenský červený kríž v Slovenskej Lupči v spolupráci s Národnou transfúznou službou v Banskej Bystrici zorganizovali už piaty – jubilejný – ročník odberu krvi.

Akcia sa uskutočnila v priestoroch základnej školy, prišlo 28 darcov, čo nás veľmi potešilo. Medzi nimi sme privítali niekoľko prvodarcov, ale aj ľudí zo Strelník, Lubietovej, Podkoníc, Šalkovej a Banskej Bystrice. Od samého začiatku vládla veľmi dobrá nálada, veď každý vedel, že je tam pre dobrú vec.

Každý dobrý skutok je schodíkom do neba

Milú spomienku na tento deň pre každého darcu pripravilo Materské centrum Klúčik v podobe srdiečok,

aj na zjednenie aj na pamiatku. Darovanie krvi považujem za nadštandardnú službu iným, ktorú je potrebné vždy oceniť. Aj preto každoročne MO SČK v spolupráci s Obecným úradom v Slovenskej Lupči organizuje posedenie s darcami krvi.

Tohtoročný odber sa uskutočnil pri príležitosti 70. výročia oslobodenia našej obce.

Všetci sa tešíme na stretnutie o rok, možno aj vo väčšom počte.

Text + foto EP, predsedníčka MO SČK

Vypaľovanie trávy

Napriek sústavnému zdôrazňovaniu škodlivosti a nebezpečenstva vypaľovania suchej trávy v jarnom období každoročne

narastá počet požiarov a v ich dôsledku i výška spôsobenej škody. Naši aj banskobystrickí hasiči 25.3.2015 opäť zasahovali pri po-

žiari trávnej plochy na Podkonickej ceste. Ku vzniku požiarov dochádza nielen nedbanlivosťou pri zakladaní ohňov v prírode, hrani sa detí so zápalkami, odhadzovaním nedopalkov pri fajčení, ale aj podcenením okolností pri „riadenom vypaľovaní“ a tiež úmyselným podpalačstvom. Zdá sa, že sú niektorí ľudia nepoučiteľní a neodstraší ich ani príslušné ustanovenie zo zákona NR SR č. 314/2001 Zb. z. o požiarnej ochrane, ktorý zakazuje vypaľovať porasty bylín, kríkov a stromov. Občanom, ktorí nelegálne vypaľujú porasty, hrozí pokuta do výšky 331 € a priamo na mieste môže byť udelená bloková pokuta do výšky 99 €, právnickej osobe až do 16 596 €. V prípade, že požiar spôsobí veľkú škodu, hrozí občanom aj trestné stíhanie.

eg

Návšteva vo firme SITA

Týchto pár záberov vám ponúkame ako dôkaz, že čo sa týka triedeného odpadu v našej obci, je názor čo zlepšovať. Od PET fliaš, cez nárazníky áut, papier, sklo atď. Bola som na návšteve prevádzky SITA Slovensko na Sliachi, aby som sa na vlastné oči presvedčila, koľko komunálneho odpadu sa vyvezie v stredu z našej obce. Bolo by ho menej, keby sa zložky, ktoré separujeme, vytriedili poriadne už v domácnostiach. Komunálny odpad sa v prevádzke firmy SITA Slovensko ešte triedi. Obrovská hala v prevádzke je rozdelená na dve časti. V prednej časti haly sa všetok komunálny odpad vysype zo smetiarskeho voza. Gumenými prepravňovými pásmi sa dostanú k pracovníkom, ktorým cez ruky prejde všetok odpad a jednotlivé zložky sa vytriedia. Vytriedený odpad putuje do veľkých zberných vakov a je nachystaný na ďalšie spracovanie. Odpad, ktorý zostane po vytriedení, je vyvezený na skládku. A s týmto odpadom si už musí poradiť sama príroda niekoľko desiatok, ba i stoviek rokov. Upozorňujeme preto občanov, že keď sa v našej obci nezlepší separácia odpadov a naďalej budú stúpať poplatky za vývoz odpadu, obecný úrad bude musieť pristúpiť k zvyšovaniu poplatku za komunálny odpad, a to sa ani jednému z nás páčiť nebude.

eg

Bezpečnosť na prvom mieste

K novovybudovanému chodníku na ulici Pod Zámkom pribudlo aj nové verejné osvetlenie. Aby to bolo kompletne tak v blízkej dobe bude nainštalovaný nový vysielačkový rozhlas.

eg

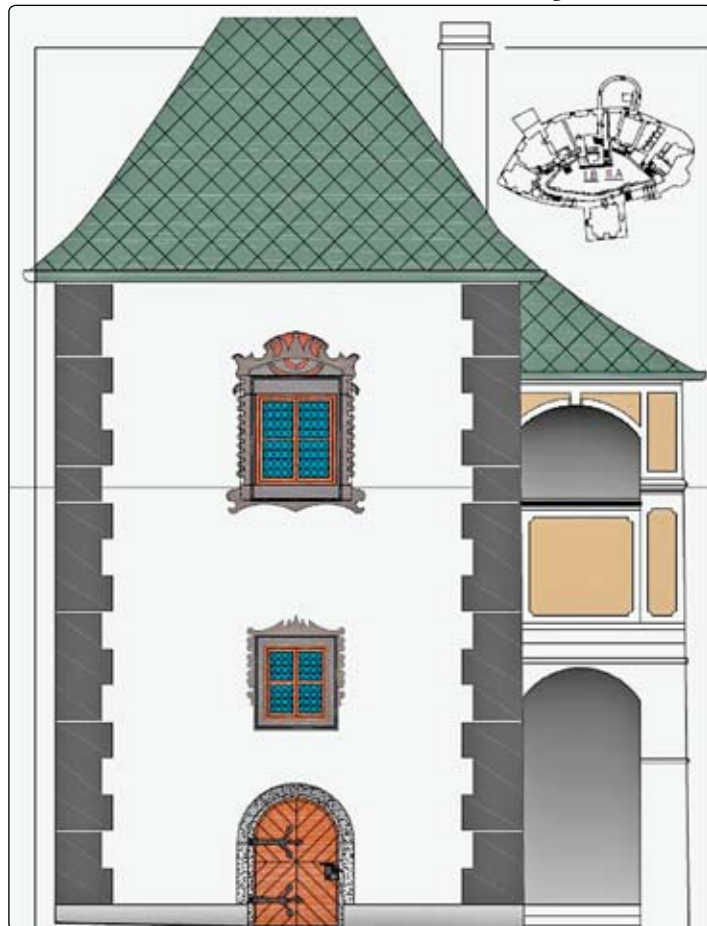
Zaujímavosti k obnove horného nádvorja hradu Ľupča: 2. časť „Donjon“

V priestore horného nádvorja je situovaná najstaršia dochovaná časť hradu, ktorá má jasne identifikovateľnú architektúru donjonového charakteru. Súčasťou obnovy horného nádvorja bude prinavrátiť tejto časti primárnu výzdobu jej fasády, zreštaurovať kamenné časti a obnoviť dvere a okná na základe archeologických nálezov.

Súčasný donjon predstavuje trojpodlažnú vežu, vybudovanú z lomového kameňa so štvorcovým pôdorysom. Je to veža s jedinou miestnosťou na každom poschodí, pričom vnútorný rozmer každej miestnosti je približne 4x4 metra. Spodný, polosuterénny priestor sa z časti opiera o hradné bralo a je v ňom situovaná pôvodná cisterna (v minulosti sa tu zachytávala dažďová voda = zásobáreň pitnej

vody). Výskumom sa podarilo zistiť, že priestor nad suterénom bol využívaný ako kuchyňa, ktorá bola zaklenutá krížovou klenbou. Druhé podlažie bolo zrejme obytné, pretože sa tu našli pomerne početné nálezy nástenných malieb i keď pochádzajúcich z mladšieho obdobia. Poschodia boli prístupné schodiskom, ktoré bolo vedené po obvode donjonu. Okná smerovali na tri strany (okrem severovýchodu), pričom na severnej stene, východne od vstupu bol nad ramenom schodiska vystupujúci plytký arkier, podopretý kamennými konzolami. Schodisko bolo zasadené priamo na skalné bralo a nastupovalo sa naň z rovnakého smeru ako dnes (klasicistická schodisková prístavba).

Obnova exteriéru donjonu rešpektuje tieto zistenia a tak vychádza zo sondážneho výskumu, kto-

rým bola potvrdená výzdoba fasády z 15. storočia. Časti pôvodnej fasády sa nachádzajú v spodnej tretine čelnej fasády a na východnej stene. Fasáda bola členená kvádrovaním tvoreným vtláčanou linkou. Pri druhej stavebnej etape boli fasády premietnuté vápennou omietkou a do čelnej fasády vsadené okná tvorené kamennými ostentiami. Okolie okien bolo zdobené výmalbou pravdepodobne s rastlinnými motívmi. Rozsah tejto výzdoby bude zrejmy až po celoplošnom odkryve počas reštaurátorských prác. Pri klasicistickej úprave bola fasáda celoplošne prekrytá novou vrstvou, čím vzniklo nové kvádrovanie s posunom oproti predchádzajúcej úprave. V 20. storočí pri poslednej prestavbe boli vložené nové väčšie okná a pôvodné kamenné ostentia boli osekané a čiastočne odstránené. Fasády donjonu boli premietnuté vápenno-cementovou omietkou a na nárožniach vznikla opäť ďalšia nová bosáž. Odstránením

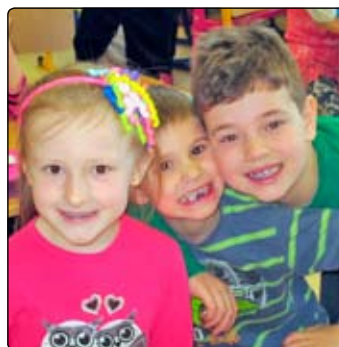
všetkých nevhodných, esteticky, technicky a technologicky nevyhovujúcich sekundárnych zásahov do diela obnovíme umelecko-historické hodnoty diela tak, aby bola zachovaná čo najväčšia autenticnosť výrazu tejto najstaršej dochovanej časti hradu Ľupča.

autor: Mgr. Vladimír Homola
– kastelán hradu Ľupča

Prváci mali „ZUBODEŇ“

9.4.2015 bol náš dlhoočakávaný „zubodeň“. Zapojili sme sa do projektu Veselé zúbky (vyhlásený DM drogérie a GlaxoSmithKline), kde sme sa za pomoci zubnej sestričky Milky Debnárikovej oboznamovali so správnym čistením zúbkov, testovali nám, koľko plaku na nich máme, zahráli sme sa na zubára a pod. Keďže sa celý deň niesol v duchu projektového vyučovania – integrovali sme predmety do všetkých činností: pozreli sme kratučké rozprávky, spočítali zúbky, vypísali pracovné listy, a najmä vytvorili „zubožrúta“. Bol veľký, „strašidelný“, ale náš, pretože sa

na ňom podieľal každý jeden prvák. Na záver sme si umyli zúbky presne podľa „návodu“, ako sme sa naučili. No pekný deň, plný zážitkov za nami. :)

Viete, čo je Librarium?

Už ráno o 8:00 hod. sme sa stretli na vlakovej stanici a čakali sme na vlak. Keď dorazil, naskákali sme doň a vydali sme sa na cestu do Štátnej vedeckej knižnice v Banskej Bystrici. Túto kultúrno-vzdelávaciu inštitúciu sme sa rozhodli navštíviť pri príležitosti týždňa knižníc.

Po desaťminútovej ceste vlakom sme vystúpili na vlakovej stanici a „pešobusom“ sme vyrazili k nášmu cieľu. Chvíľu nám to trvalo, no keď sme konečne prišli do ŠVK, privítala nás milá pani, ktorá nás poriadne rozcvičila a potrénovala nám našu pamäť.

Neskôr sme sa zúčastnili na otváracom ceremonálii novej miestnos-

ti Librária (expozičia o dejinách, ale aj o súčasnosti knižnej kultúry). Na záver programu nám priblížili život Macholdovcov, významných banskobystrických kníhtlačiarov. Súčasťou prezentácie o nich boli aj otázky, pri ktorých nám za správne odpovede rozdávali rôzne odmeny. Čerešničkou na torte bol polhodinový rozchod na doplnenie energie v podobe marlenky.

Karolína Konvičná, 7. A
Foto int.

Získali sme Zlaté pásmo!!!

Na nedeľu 22.3.2015 sme sa dlho a zodpovedne pripravovali. Chceli sme sa ukázať v čo najlepšom svetle, a tak sa nám už viacerým o tancoch i snívalo.

Súťažný detský folklórny festival pre okres Banská Bystrica organizuje každé dva roky Stredoslovenské osvetové stredisko. Na súťažnej prehliadke sa zúčastnilo 6 choreografií. My sme sa prihlásili s tancom „Na konope“ z obce Horné Pršany, ktorého choreografiu vytvoril Mišo Majer. Aj napriek dlhodobejšej chorobe s nami komunikoval, poslal nám nahrávky na inšpiráciu, tanec upravoval a prostredníctvom Jakuba pomáhal čistiť prvky a vnašať doň charakterové črty. Bola to náročná a pre mnohých tanečníkov aj „nezáživná“ práca, pretože prvky už každý ovládal... No hľadať v nich práve tú odlišnosť, ktorá bola charakteristická pre obec Horné Pršany, bolo náročné. Ale všetka

rov. Tento rok to bolo len o „chlp“, ako skonštatovali porotcovia, ale vieme, v čom sa môžeme zlepšiť, a o dva roky uvidíme... Teraz sa však tešíme, že sme obstáli vo veľkej konkurencii a umiestnili sme sa v zlatom pásme.

Veľkú pochvalu a samé pozitívne ohlasy si vytancovali aj naši najmenší tanečníci. Predviedli sa nesúťažne s tancom Koť sa Čímo ženiu a väčšina tanečníkov mala premiéru. Bol to skutočne úžasný zážitok vidieť našich najmenších po polroku práce, ako krásne a s oduševnením tancujú. Tešíme sa, že máme takúto skvelú základ-

tá námaha stála za to. Štvorčlená odborná porota práve vysoko ocenila, že naši tanečníci dosiahli správny charakter tanca, veľmi pozitívne hodnotili choreografiu, jej kresbu a členitosť a taktiež komplexný tanečný prejav našich detí (spev, výraz). Samozrejme, našli sa aj chyby, ktoré nás delili od postupu na krajskú prehliadku súbo-

ňu, ktorá má výborné predpoklady v budúcnosti naplniť očakávanía nás všetkých.

V tomto príspevku si nemúsime ďakovať, pretože my vieme, čo sme si spolu zažili, aby sme dosiahli to, v čo sme verili, že na to máme. Či tanečníci, hudobníci, speváci, vedenie, rodičia, starí rodičia..., prosťe celý kolektív DFS Drienka.

Úspešná reprezentácia našej obce

Drienka žne samé úspechy

Po prvom mieste z medzinárodného folklórneho festivalu v Ne-sebare v Bulharsku, po náročnom týždni, keď sme získali zlaté pásmo z Detského festivalu v Banskej Bystrici, sme poslednú marcovú nedeľu strávili v Ponickej Lehôtke na spevackej a inštrumentálnej súťaži O Ponickú fujarku 2015.

Po náročných prípravách súťažiacich za DFS Drienka, hľadani vhodných piesní, výskume piesní na Šajbe (ďakujeme krásne pani Majerovej a FSK Šajbani), úprave piesní pre

Výborné boli aj dievčatá v spevackej skupine 1. kategórie (Tereza Povalová, Ivonka Petříková, Kajka Škrváňová, Laurika Filipková, Emka Kováčiková, Emmka Kováčová, Romanka Klimentová, Veronika Hlaváčová, Veronika Červenáková, Paulínka Zátrochová, Saška Fašangová, Betinka Irimia, Lujzička Filipková) a Tereza Povalová ako sólistka v I. kategórii. Získali sme výborné umiestnenie, a najmä krásne ocenenie našej práce.

V tejto súťaži nás delil len jediný bod od celkovej výhry a získa-

II. kat. – sólový spev – 2. miesto získala Laurika Fodorová.

II. kat. – spevacké skupiny – 1. miesto – Laurika Fodorová, Mima Bacíková, Zuzka Patrášová, Zuzka Lišuchová, Eliška Zázrivcová, Viktorka Bartošová, Nellka Soláriková, Tamarka Urvová, Saška Kostolná, Evka Bartošová, Bianka Lipová

II. kat. – tradičné hudobné nástroje – 2. miesto získal Robko Pustaj.

II. kat. – ľudové hudby – 3. miesto – Robko Pustaj, Kristínka Povalová, Kristínka Bartošová a Igor Svetlík

hudbu a po dríle na každej skúške sa dostavili úspechy. Kvalita sa prejavila v spracovaní aj nácviku našich detí a za to môžeme ďakovať našim pedagógom. Spevákovi pripravili Matka Fodorová a Zuzka Uhríková. Muzikantov vycibrili Ivka Baczová a Igor Svetlík. Keďže náš kolektív je veľmi šikovný a máme viacero perspektívnych spevákovi a muzikantovi, prihlásili sme sa do všetkých kategórií súťaže. Odborná porota ohodnotila výkony našich detí nasledovne:

I. kategória – tradičné ľudové nástroje – 2. miesto získal Emčo Lipa v hre na heligónke.

nia putovnej fujarky. Tento rok ju získala DFS Hučava z Hrochote, ale je to pre nás povzbudením, pretože či v tanci, alebo v speve nás len krôčik delil od postupu či získania celkovej ceny. Chceli sme vyhrať, ale sme hrdí na to, že sme taketo úspechy doniesli do Slovenskej Lupče ako nový súbor po roku a pol práce.

Veľmi nás povzbudili dosiahnuté výsledky, sme pyšní na naše deti a vám všetkým ďakujeme za podporu a povzbudenie, ktoré od vás dostávame.

Jana Križová

Vesmír očami detí 2015

Riško Bacík opäť medzi ocenenými vo výtvarnej súťaži. Gratulujeme!

Text + foto archív MŠ

Úspechy našich žiakov

Dňa 16.4.2015 sa naši žiaci zúčastnili krajského kola v gymnastickom štvorboji. Družstvo v zložení Lukáš Hlaváč, Adrián Bača, Jakub Poliak, Tomáš Chlebčok a Michal Burger obsadili krásne druhé miesto, kde za postupujúcim družstvom z Tisovca zaostali len o dve desatiny bodu.

Veľký úspech sa podaril vo flórbale, kde družstvo starších žiakov v zložení: Majo Lazenga, Miro Chmara, Samo Hruška, Vlasto Deme, Radko Dula, Andrej Belko, Maťo Zátroch, Filip Bánovčan a Maťo Majer si vybojovalo postup na majstrovstvá Slovenska, ktoré sa uskutočnia na konci mája v Dunajskej Strede. Chlapcom budeme držať palce a veríme, že si v silnej konkurencii najlepších osem družstiev z celého Slovenska poradia a prinesú späť nejaké pekné umiestnenie.

Text + foto Michal Hlaváč

Morena, Morena...

Malé talenty

Ako škôlkari súťažili v speve a recitácii

...alebo ako deti jar privítali

Foto: archív MŠ

Čo nové v ZUŠ?

Mesiac marec bol pre našu školu bohatý na rôzne akcie. V klavírnom oddelení sme 17. marca usporiadali **2. ročník súťaže „Svetom hudby vo dvojici“**.

Žiaci domácej ZUŠ-ky a tiež elokovaných tried v Selciach, Priechode a Podkoniciach si tak mohli „zamuzicírovať“ na klavíri nielen štvorročne, ale aj v komornom zoskupení. Predsa vo dvojici ide všetko ľahšie.

Súťažné skladby počúvala veľmi pozorne odborná porota v zložení Mgr. Ivo Petřík, predseda poroty, Mgr. art. Katarína Flochová, PhD., zástupkyňa školy, a Klaudia Roháčová, naša bývalá študentka, momentálne poslucháčka konzervatória a súčasne naša kolegyňa.

A ako to všetko dopadlo?

v I. kategórii:

- **1. miesto:** Ivona Petříková a Ema Justína Soláriková
- **2. miesto:** Hannah Soláriková a Ema Justína Soláriková
- **3. miesto:** Barbora Hrušková a Paulína Zátrochová

v II. kategórii:

- **1. miesto:** Veronika Majerová a Laura Filipková
- **2. miesto:** Tamara Prochádzková a Alexandra Laštiaková
- **3. miesto:** Barbora Hrušková a Tiana Barlová

v III. kategórii

porota udelila dve **1. miesta**, a to: Kristián Venderla a pani učiteľka Sedliaková, Adam Solárik a pani učiteľka Petříková

- **2. miesto:** Slávka Milovská a p. uč. Sedliaková
- **3. miesto:** Marietta Mesiková a p. uč. Kochelková

v **IV. kategórii** porota **1. miesto** neudelila.

- **2. miesto:** Radovan Katrenčík a p. uč. Lacková

- **3. miesto:** Denisa Strečková a p. uč. Novotník

Tohtoročná súťaž bola výnimočná v tom, že na nej odznela vlastná skladba Ivonky Petříkovej s názvom Večerná modlitba, ktorú si zahrála s kamarátku Emkou Solárikovou. Skladba bola náležite ocenená nielen potleskom, odbornou porotou, ale aj detskou porotou a súťažiaci si vyslúžili tak cenu detského poslucháča.

Odborná porota udelila aj dve špeciálne ceny za interpretáciu Daniele Padúchovej a p. uč. Petříkovej a druhú Kristíne Miškovej a p. uč. Sedliakovej.

Tereza Ilčíková s p. uč. Lackovou a Dominika Štrónerová s p. uč. Petříkovou si odniesli cenu riaditeľa školy.

Už teraz sa tešíme na 3. ročník súťaže, keď sa možno opäť počet účinkujúcich rozrastie.

Klavírný koncert

Hneď po súťaži 18. marca sa konal **Klavírný koncert**, kde okrem

Okrem diplomov potešili žiakov vecné ceny a sladké odmeny, ktoré sme mohli zadovážiť aj vďaka ochotným sponzorom: papiernictvo a drogeria Advik, OÚ Slovenská Lupča a lekáreň Nádej.

vybraných žiakov klavírneho oddelenia sa ukázali aj víťazi súťaže. Moderátorskou dvojicou tohto popoludnia boli Matej Kmeť, žiak LDO a pani učiteľka Miroslava Sedliaková.

My sme malí divadelníci

25. marca Miestne kultúrne stredisko v Slovenskej Lupči ožilo divadlom vďaka regionálnej prehliadke detskej dramatickej tvorivosti My sme malí divadelníci, ktorú organizuje SOS Banská Bystrica.

Na súťaži sa zúčastnilo celkom 7 divadelných súborov a na porotcovských stoličkách sedeli Mariana Kovačechová, redaktorka RTVS, a Marianna Mackurová, herečka BDNR. Postup na krajskú súťažnú prehliadku Rozprávkové javisko do Žiaru nad Hronom získala domáca ZUŠ Slovenská Lupča s inscenáciou **O Driekynskej skale** v réžii Miroslavy Sedliakovej a DK pri ZŠ Ďumbierska s inscenáciou **Kôstka** v réžii Zuzany Škarupovej.

Naša ZUŠ mala aj tento rok bohaté zastúpenie, a to divadlami:

Z rozprávky do rozprávky (réžia – D. Kochelková), Žabiatka (réžia – L. Petříková, Z. Polónyová), Mišo alebo o výchove (réžia – M. Sedliaková) a, samozrejme, víťazné divadlo.

Divadelníkom, účastníkom na krajskej prehliadke, držíme palce a ostatným prajeme veľa chuti do ďalších divadelných nácvikov.

L. Petříková, M. Sedliaková – ZUŠ

Galéria talentov

Žiaci našej školy sa aktívne zapájajú nielen do recitačných súťaží. V kategórii vlastná literárna tvorba sa do celoslovenskej súťaže Galéria talentov svojou básňou Desat minút zábavy zapojila Andrea Šariková zo 7. A triedy. Aj keď nezískala umiestnenie, patrí jej poďakovanie za reprezentáciu školy.

Desat minút zábavy...

Hurá, už sa končí hodina,
zábava sa začína.
Vypnúť mozgy, rozmyšľanie,
začína sa zabávanie.
Ešte ani nezazvoní
a už každý v taške snorí.
Chalan a či baba je,
na mobile surfuje.
Prestávka je dobrá vec,

urobme si blázinec!
Hráme pingpong ostošest,
Maťo, Mišo, tiež hrať smieš.
Z litiky sú dobré páľky,
cvičíme sa na majstráky.
Telocvikár sa z nás teší:
„To je dobré, drahé deti.“
Učiteľka s hrôzou kuká:
„Čo to držíš, Barča, v rukách?“
„Ja len čítam, učím sa.“
„Dobre, skúšam, priprav sa.“
Kajka, naša speváčka,
vytiahne tón do ččka.
Falošný je? Nevadí,
to sa ešte doladí.
Mišo na ňu s hrôzou kuká,
ona musí byť už hluchá.
Deň je dlhý a hlad krutý,
od hladu už Ninu krúti.
Rožky máme? Maslo tiež?
Máme hody, dúfam, vieš.

Švédské stoly po našom,
rozdelím sa s Lukášom.
A tak všetci s rožkom v ruke,
sledujeme silný úder.
Alex – veľký futbalista,
výhra uňho bude istá.
Kopne loptu, pekne letí.
Hej, tam vzadu, pozor, deti!
Prvá strela dobrá bola,
nelepí sa naňho smola.
Postoj ako futbalista,
ťažká póza – sláva istá.
Zdvihne nohu, výkop veľký,
pozerajú všetky dievky.
Zamieril on bystrým okom
a už lopta letí oknom.
Mišo na to všetko hľadí,
nik si s nami neporadí.
Zrazu zvonček zazvoní,
radosť našu ukončí.

Andrea Šariková, 7. A

V rovnakej súťaži, ale v kategórii spev našu školu reprezentovala aj Justína Emma Debnáriková zo 7. A triedy. V mimoriadne silnej konkurencii viac ako dvadsiatich piatich súťažiacich z celého Slovenska sa vôbec nestratila. Svojím folklórnym vystúpením sa síce neumiestnila na stupňoch víťazov, no ako jediná z ostatných súťažiacich vo svojej kategórii bola porotou pochválená a ocenená Čestným uznaním ☺

Srdečne jej k tomuto úspechu blahoželáme!

Reprezentovali našu školu...

Prvé tri mesiace tohto kalendárneho roku sa niesli v znamení školských, obvodných a okresných či regionálnych kól recitačných súťaží.

20. januára sa v Dome Matice slovenskej v Banskej Bystrici konalo okresné kolo celoslovenskej súťaže v prednese povestí Šaliansky Matko 2015. Našu školu reprezentovala Ivona Petříková (5. A), ktorá v II. kategórii obsadila 3. miesto.

Už tradične sme sa zapojili aj do súťaže v prednese poézie a prózy Hviezdoslavov Kubín.

26. februára nás v okresnom kole úspešne reprezentovali a ďalej postúpili:

- **poézia I. kategória** Adam Solárik (3. A)
- **próza II. kategória** Ema Justína Soláriková (4. A)
- **poézia III. kategória** Andrea Šariková (7. A)

Všetci traja postúpili do regionálneho kola, ktoré sa konalo 25. marca a Andrea Šariková získala pekné 2. miesto.

V okresnom kole v prednese rozprávok Rozprávkové vretienko, ktoré sa konalo 26. marca, získali Slávka Milovská (3. B) v I. kategórii 2. miesto a Sofia Poliaková (5. A) v II. kategórii 3. miesto. Slávka Milovská reprezentovala našu školu 31. marca na krajskom kole.

PK SJ pri ZŠ SC

Predstavujeme vám poslancov Obecného zastupiteľstva v Slovenskej Ľupči, ktorých sme si zvolili v komunálnych voľbách 15. novembra 2014

Najviac hlasov od voličov – 730, dostal pán Mgr. Michal Hlaváč, ktorému sme položili niekoľko otázok:

Mgr. Michal Hlaváč

V poslancskom zbore nepôsobíte prvý raz, ako sa zmenil Váš pohľad na výkon funkcie poslanca teraz v porovnaní s obdobím predtým?

Áno, máte pravdu. Pôbil som ako poslanec pred dvomi volebnými obdobiami. Bola to pre mňa prvá veľká výzva a nová životná skúsenosť, ktorá mi pomohla zblízka nakuknúť do tajov pri riadení chodu našej obce. Veľmi rád spomínam na pravidelné zasadnutia na obecnom úrade, kde sme vtedy vytvorili jeden veľmi dobrý kolektív. Stretli sa tam naozaj odborníci zo všetkých oblastí. Povedať, aký je rozdiel medzi prvým a terajším volebným obdobím, je predčasné. Je však pre mňa veľmi potešiteľné, že zloženie nového poslancského zboru je na vysokej úrovni, a verím, že aj toto obdobie bude pre obec plodné, čo vlastne musia zhodnotiť naši občania.

Čo plánujete urobiť z pozície poslanca pre Ľupčanov, čo je vaša priorita?

V prvom rade by som chcel podotknúť, že každý z nás, ktorý v tomto volebnom období dostal poslancský mandát, je z inej oblasti. Ja som sa nikdy nehral na človeka, ktorý vie všetko. Preto je poslancský zbor zložený z viacerých poslancov, aby sme vedeli odborne

pokryť väčší priestor. Rád si nechám poradiť niekým skúsenejším v oblastiach, v ktorých som nie až tak doma. Čo je však pre mňa prvoradé, keďže žijeme na dedine, je riadiť sa zdravým rozumom. Otázka bola, aké mám plány? No, tie keby som mal všetky vymenovať, minul by som všetok priestor, poskytnutý pre tento náš rozhovor. Mój nebohý ocino ma naučil jednu vec. Často myslievam na jeho slová: „Nie si na tomto svete, aby si tu len život prežil, ale pokús sa spraviť niečo, čo tu po tebe ostane v prospech druhých.“ Nepoviem nič nové, keď označím ako svoju prioritu dobudovanie športovo-relaxačného areálu pri ZŠ Sama Cambela. Celé dielo sme začali budovať pred siedmimi rokmi. Plánujeme celú štúdiu zverejniť aj v Ľupčianskych zvestiach. Takže aspoň toľko, len tak stručne. V areáli okrem už vybudovanej atletickej dráhy, multifunkčného ihriska s umelou trávou, vonkajšími posilňovacími strojmi a už zrekonštruovanou školskou telocvičňou plánujeme výmenu nafukovacej haly za halu s pevným opláštením, minigolfové dráhy, plochu pre minibasketbal, zónu pre našich najmladších a množstvo lavičiek pre oddych v príjemnom prostredí novej zelene, ktorú sme za pomoci žiakov a učiteľov začali v našom areáli vysádzať. V podkrovných priestoroch našej školy plánujeme zriadiť ubytovacie kapacity, ktorých je v našej obci málo. Záverečnou investíciou by mala byť výstavba krytej plavárne s malým wellnessom. Aby som nepôbil naivne, je mi jasné, že za jedno volebné obdobie sa to všetko stihnúť nedá. Ako som však už spomenul, s budovaním sa začalo pred siedmimi rokmi, tak pevne verím, že sa nám dielo podarí postupne dotiahnuť až do úplného konca. Ďalšou nemenej dôležitou prioritou je podpora športu v našej obci na každej úrovni.

Ste predsedom komisie školstva a športu a súčasne vedúcim centra voľného času, plánujete to využiť pri vašich aktivitách?

Táto otázka nadväzuje na predošlú a tu musím podotknúť, že naša obec nám vychádza v ústrety už po niekoľko rokov aj bez mojej účas-

ti v spomínanej komisii školstva a športu. Áno, celá činnosť centra voľného času a naše plány v areáli školy sú úzko viazané na činnosť a podporu obce. Preto je veľmi dôležité, aby sa aj poslancské fórum a aj samotní občania stotožnili s potrebou takejto investície. Nebudem menovať vyspelejšie krajiny, ako je Nemecko, Švajčiarsko alebo susedné Rakúsko, ktoré sú ekonomicky niekde inde ako my, ale Česko, Maďarsko, ako i Poľsko, ktoré sú na nám podobnej úrovni, už dávno budujú podobné zariadenia, kde na jednom mieste nájdu občania všetko pre zábavu, šport a relax.

Na záver niečo zo súkromia, ako trávite voľný čas, vaše záľuby, ako relaxujete?

Tu je to troška zložité. Voľný čas je u mňa často vzácnosťou. Patrím medzi tých šťastných ľudí, pre ktorých je práca zároveň aj koníčkom. Celý môj doterajší život je spojený so športom. Preto aj môj voľný čas smerujem do tejto oblasti. Rád si zahrám volejbal, bedminton a veľmi rád plávam. Venujem sa môjmu synovi Lukášovi a dcére Veronike, ktorí tiež radi privoňajú k rôznym športom. Veľmi mám rád more, a preto keď mám príležitosť a financie, utekám niekde, kde je teplo a slaná voda.

Na záver by som sa chcel poďakovať všetkým, ktorí mi dali svoj hlas a prisľúbiť, že sa budem snažiť nesklamáť ich dôveru. Ďakujem.

*Za rozhovor ďakuje
Elena Debnárová*

**NAJLEPŠIE AKCIE MIKROREGIÓNU OBCÍ
POD PÁNSKYM DIELOM V ROKU 2015**

9. máj	Turistický prechod Donovaly / Špania Dolina
23. máj	Turičný jarmok - 765. výročie založenia obce / Slovenská Ľupča
31. máj	Tonkovičove slávnosti - folklórne vystúpenie ľudových súborov / Podkonice
13. jún	Kutlíarsky deň - X. ročník súťaže vo varení drážkového gulášu / Selce
18. júl	Deň obce - I. ročník "Hod hodzogaňom" / Lučatin
25. júl	Fiziológový deň - 580. výročie prvej písomnej zmienky obce / Kynceľová
2. august	Čuó sa staúv v tom Priechode - folklórne popoludnie / Priechod
15. august	Deň obce - IX. ročník v pilení dreva bruchačkou / Baláže
19. september	Sltvková paráda / Špania Dolina
14. november	IX. ročník celoslovenskej súťaže vo varení kapustnice a príprave zabičkového taniera / Nemce

Z Knižnice ženského magazínu (5)

Dnes ponúkam našim čitateľom spomienku 28-ročnej Kvety na nezvyčajnú zábavu. Ide o príbeh, ako sme i my starší v minulosti chodili na zábavu, keď do tanca a na počúvanie nám najčastejšie hrala lupčianska dychovka. Aby stoly nezivali prázdnotou, z domu priniesla každá dievčina čo-to upečené. Ako to dopadlo s domácimi kysnutými koláčmi dvoch kamarátok, ktoré nedbali na slová mamy, aby koláče jedli až po vychladnutí, si už prečítate sami. Dievčatá neodolali a na koláčoch si pochutili, keď boli ešte teplé, a to ovplyvnilo celý ich večer. Možno vám, milí čitatelia Lupčianskych zvestí, dobre padne úsmevná spomienka mladej ženy. Zároveň by sa dalo povedať, že príbeh je aj akýmsi dôkazom slov anglického filozofa F. Bacona: Mladosť je nie len v rokoch, ale aj v myšlienkach.

sme sa pustili do smiechu. A práve ten náš pravý a nefalšovaný smiech priťahoval chlapcov, sediacich vedľa. Ale to najlepšie nakoniec. Keď sa zábava už pomaly končila, pridal si k nám jeden celkom pekný chlapec a dal sa s nami do reči. Vraj nás dlho pozoroval a boli sme tie najzábavnejšie dievčatá na celej zábave. Lichotil nám, trochu sme sa rozprávali a zrazu len povedal, aby sme chvíľu počkali. Odišiel k svojmu stolu a priniesol stadiť akúsi škatuľku. Podišiel k nám a s úsmevom nás ponúkol. Nazreli sme do škatuľky, šibli sme pohľadom jedna na druhú a rozosmiali sme sa tak bláznivo, až ľudia okolo nás stíchli. On len pozeral a vôbec nechápal, čo sa nám stalo. Ale povedzte, ako sa nerozozmiate, keď v škatuľke boli také isté koláče, aké nám urobili takú výbornú náladu?!

Upravila Eva Horská

To najlepšie prišlo nakoniec

Spomienky na ranú mladosť neraz vyvolávajú na našich tvárach úsmev. Nie je to inak ani v príbehu, ktorý som zažila, keď som mala osemnásť. Bola som mladá dievča, pohľadné a plné životného elánu. Iba tá sobota, o ktorej bude reč, sa pre mňa začala akosi neveselo. Vonku pršalo, nálada nanič a ja som sa už deň predtým dohodla s priateľkou Hanou, že pôjdeme večer na zábavu do vzdialenejšej dediny, v ktorej sme ešte nikdy v živote neboli. Počuli sme, že tam bývajú výborné zábavy a pekní chlapci.

Hana prišla večer, ako sme sa dohodli. No nálada bola pod bod mrazu. Aj sme váhali, či ísť alebo nie. Tušili sme, že to nebude práve najlepšie – akosi nám chýbal optimizmus. Nakoniec sme sa však predsa

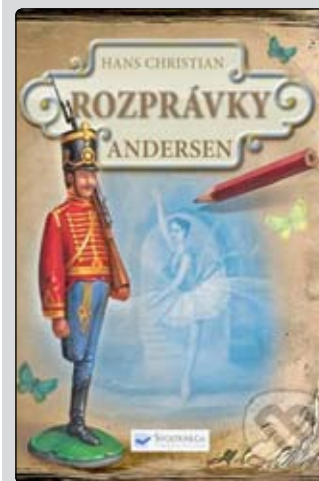
len odhodlali. Povzburdené dvoma malými pohárikmi sladkej pálenky sme sa pobrali na cestu. Pri dverách nás ešte zastavila moja mama a do papiera nám zabalila pár kysnutých koláčov, ktoré práve vybrala z rúry. Vraj sú ešte teplé, aby sme ich teda hneď nejedli, ale až neskôr, keď budeme hladné, že sa nám určite zídu. Vôňa, ktorá sa šírila z papiera, bola taká lákavá, že sme ešte teplejšie koláče zjedli už cestou k autobusu. V sále bolo nudno, ako to napokon na začiatku každej zábavy bývalo. Hudba začala hrať a postupne sa našlo pár odvážlivcov, ktorí si zatancovali sólo. Už po hodine však bola zábava v plnom prúde. Len my dve sme tam sedeli ako dve nešťastnice. Presedeli sme už dve hodiny, ale žiaden chlapec nás do tanca pozvať neprišiel. Poriadne som sa nazlostila.

„Tak, hanba – nehanba,“ vravím Hane, „ideme sa zabávať my dve.“ Hana na mňa vyvalila oči. Nechácala, o čom hovorím. Ja som však vstala a šla som k výčapnému pultu. Pretlačila som sa bojovne dopredu, kúpila som dva razy po dve deci bieleho vína a odchádzajúc, som ešte začula nejaké poznámky na svoju adresu. Ale nech! Aj tak ma tu nepoznajú. Vrátila som sa k Hane. Víno nás omámilo, ale aspoň zmylo z nás nudu. Práve začali hrať moje obľúbené ľudovky, a tak som zdrapila Hanu popod pazuchu a podho na parket. Hodnú chvíľu sme mali sólo, ale potom sa pridružili aj ďalšie páry. Raz hrali valčík, potom polku, ale

najlepší bol čardáš. Tak sme sa rozšantili, že sme podchvíľou počuli okolo seba: „Ááá,“ a „csst...!“ Najprv som totiž niekomu stupila na nohu, potom zase Hana koplá jedného chlapca tak nešťastne do kolena, že si musel ísť sadnúť na lavičku. Ale najhoršie na tom bolo, že sme museli prestať tancovať aj my. A to práve vo chvíli, keď sme sa výborne bavili. Nie, nemyslite si, že nás prešla nálada, to nie! Ale ... museli sme. Šepla som Hane pár slov a už sme aj boli na chodbe. A potom rovno do WC. Zrejme začali účinkovať koláče, ktoré sme mali zjesť vlastne až teraz, a nie cestou na zábavu. Alebo žeby víno? Neboli sme tam dlho a po príchode do sály sme tancovali ďalej, akoby sa nič nestalo. Ale čo z toho, keď zrazu trhla so mnou Hana, že teraz zase musí ona. A tak sme opäť bežali, aby sme sa o chvíľu zvrátili v tanci. Ba dokonca pri jednom čardáši sa nám to stalo viackrát. A čo na to my? Namiesto toho, aby nás to nejako vzalo, smiali sme sa jedna radost. A to asi zapôsobila aj na chlapcov. Videli, ako dve dievčatá behajú na chodbu a späť, a ešte sa pritom aj smejú. Odrazu sme mali o tanečníkov postarané. Všetkých sme však odmietali. Keď sa skončilo kolo, sadli sme si, no nie nadsť. Ja som zase musela utekať na WC. Keď sme sa vrátili k stolu, pokúšali sa nás nejakí chlapci 'zbalit' a my sme sa mohli konečne nechať niekým doberať. Občas som sa obrátila k Hane a chválila som koláče. Len čo sme však na ne pomysleli, opäť

Obecná knižnica ponúka

Andersen, Hans Christian:
Rozprávky

Že už poznáte všetky rozprávky, že vás už nič neprekvapí? Skúste si prečítať túto rozprávkovú knižku! Nájdete v nej šesť menej známych napínavých príbehov od známeho rozprávkára. Nádherné ilustrácie vás vtiahnu do rozprávkového sveta.

Celá kniha vyzerá, ako keby vypadla zo starožitnej truhlice vašej babičky a celkom určite ju budete mať tiež tak radi.

ad

Zo zvonov sa stali delá

Čriepky histórie o Slovenskej Ľupči alebo možno aj takto to bolo

Tmavou júnovou nocou na Brezinách preletela sova. Vyplašil ju nečakaný šum, ktorý sa niesol tíšou noci. Bolo to vojsko, ktoré sa približovalo. Keď vyšlo z lesa na veľkú lúku, uzrelo v diaľke svetlá Ľupčianskeho hradu. Veliteľ vojska Krištof Turma, kapitán zvolenského hradu, podišiel na koni k svojmu pobočníkovi. „Tak toto je ten Ľupčiansky hrad, sídlo pyšných Dóciocov, ktorí neuznávajú moc panovnícku, lúpia a pália.“ Náš zosnulý milostivý kráľ Ľudovít II. daroval Ľupču kráľovnej Márii už roku pána 1524. Celých sedem rokov sa Dóciovci pričeli kráľovskej vôli, ale dnes sa to všetko zmení. Od vojska sa oddelila malá skupinka vojakov, ktorá zamierila k Ľupčianskemu hradu na prezevdy. Neubehlo ani veľa času a už sa vracali nazad, rovno k veliteľovi. „Jeho jasnosť na hrade nemajú ani potuchy o našej prítomnosti. Hrad je celý vysvietený a panstvo sa zabáva, jasne sme počuli hrať hudcov.“ „Dobre, nech sa len zabávajú.“ Vedel, že v takých chvíľach je ostražitosť stráže aj posádky hradu menšia a má väčšiu šancu nečakane sa zmocniť Ľupčianskeho hradu. Tmavou nocou vojsko sa pohlo vpred, nezazvonil strmeň, nezazvonila šabla aj kone kráčali ticho, ako keby vycítili, že páni od nich chcú, aby šli čo najtichšie, zastali od hradu na dostrel muškety, čakali na signál. Tým bolo zblknú-

tie vatry na neďalekej Hôrke. Ona mala upútať aj pozornosť stráže na Ľupčianskom hrade. Útok bol rýchly a nečakaný. Keď vojsko vrazilo hlavnú bránu hradu a vrátilo sa na nádvorie, odpor bol už márnny. Obrancovia sa síce bránili, ale za chvíľu podľahli presile a vzdali sa. Hradný pán Ľupčianskeho hradu Ján Dóci Ľupčiansky sa krikom oboril na Krištofa Turmu: „Toto je bezprávie, som uhorský šľachtic,

akým právom?“ „Právom uhorskej kráľovnej Márie zaberám tento Ľupčiansky hrad ako jej majetok,“ povedal Krištof Turma.

Keď vyšlo slnko, otvorenou hradnou bránou sa vojsko pohlo na Ľupču. Prudkým cvalom sa vrátilo do mestečka. Vojaci pozoskávali z koní a rozbehli sa rabovať po domoch. Prekvapení ľudia sa len bezmocne prizerali rabovaniu vojakov, ktorí vyvádzali dobytok

z maštali, brali poživeň a cennosti. Ku skupinke vojakov dobehol Ľupčiansky richtár a dvaja prisázní. „Akým právom rekvirujete? Ľupča je slobodné výsadné mesto pod kráľovskou ochranou! Od ktorej vrchnosti máte povolenie?“ Jeden vojak vytiahol šablu a oprel Ľupčianskemu richtárovi hrot šable o hrud: „Toto je naše povolenie, toto sú naše pergameny.“ Proti ozbrojenému vojsku nemala Ľup-

Stromková slávnosť

Čo ukrývajú archívy

ča nijakú šancu. Musela len ticho trpieť násilie a bezprávie. Vojakom nebolo nič sväté. Vtrhli aj do kostolov. Ľupčania so slzami v očiach sa prizerali, ako vojaci na dlhých lanách spúšťajú z veží kostolov zvonu a ako ich nakladajú na vozy.

Do podvečerného ticha sa rozozvučal malý zvon na vežičke radnice, ktorý zvolával radných mestečka na poradu. Ľudia sa veľmi čudovali, ale aj zaradovali, že ho počuli. Mysleli si, že aj tento ulúpili vojaci. Nevedno, prečo ho nevzali. Možno v tom zmätku naň zabudli. Do radnice sa ponáhľali prisázní mestečka na poradu. Ľudia boli veľmi nahnevaní a smutní. Veď bola na nich spáchaná veľká krivda. Dohodli sa, že podajú písomnú sťažnosť na veliteľa vojska Krištofa Turmu a budú žiadať finančnú náhradu za škodu, ktorú Ľupči spôsobilo vojsko neoprávnením, rekvirovaním a aj krádežou zvonov. Sťažnosť adresovali palatinovi Tomášovi Nádaždymu. Spor skončil na súde a vliekol sa niekoľko rokov. Ľupčania sa dozvedeli, že Krištof Turma jeden z ukradnutých zvonov predal a ostatné štyri dal vo Zvolene roztaviť na delá, ktoré boli rozmiestnené na hradoch Vígľaš a Zvolen.

Súd nakoniec Ľupča prehrala a žalujúcej strane nebolo vyhovorené. Krištof Turma stál na strane kráľa a krádež zvonov sa preklasifikovala ako oprávnená vojnová korisť, keďže sa zvonu pretavili na delá a tie sa použili na obranu uhorskej krajiny. Dokonca sa to hodnotilo pozitívne.

Post skriptum:

Uhorský šľachtický rod Dóciocov tiež žalovali kapitána hradu Zvolen Krištofa Turmu. Dokonca aj samotnú uhorskú kráľovnú Máriu za neoprávnené odobratie Ľupčianskeho hradu. Tak isto ako v prípade mestečka Ľupča aj Dócioci sa súdili niekoľko rokov. Ale nakoniec sa po dlhšej dobe s panovníkom Ferdinandom I. Habsburským dohodli. 1. októbra roku pána 1548 vo Viedni spísali zmluvu o 4-ročnom prenájme hradu a panstva za sumu 600 zlatých ročného nájmu. Zároveň sa panovník zaviazal, že v prípade, ak si bude chcieť panstvo Ľupča ponechať, bude povinný Dóciocom darovať majetok s rovnakou hodnotou alebo zaplatiť 10 tisíc zlatých.

Dócioci boli napokon odškodnení a z panstva vyplatení v roku pána 1557.

Milý čitateľ, nič ti to nepripomína?

Roman Lakomčík, foto archív OÚ

16.4.1939 usporiadala Štátna meštianska škola v Slovenskej Ľupči STROMKOVÚ SLÁVNOSŤ. Slávnostný prejav predniesol riaditeľ školy Hipolit ŠUGHO, ktorý privi-

Hôrke 30 čerešní a 19 orechov, vo Švarci 375 rôznych ovocných stromov.

Tradičia usporiadania stromkových slávností sa začala 7. mája

1929, odkedy sa každoročne usporiadala takáto slávnosť v rôznej forme, najmä však spojená s ochranou prírody a výsadbou zelene.

Spracoval: Ján Kováčik

tal celú obecnú vrchnosť a asi 2000 účastníkov. Súčasťou bol aj bohatý kultúrny program. Hlavným bodom slávnosti však bola prisaha žiakov školy, že budú ochraňovať prírodu, a potom výsadba stromkov. Žiaci školy spolu s občanmi pod vedením odborného učiteľa Ľemila PLANDERA vysadili na Tehelni 95 sliviek a 938 javorov, na

Michaela
Dámske, pánske a detské kaderníctvo

Michaela Kršiaková
kadernička

Slovenská Ľupča, Námestie SNP 57
tel.: 0911 628 203

OTVÁRACIE HODINY:
pondelok – piatok: 9.00 – 12.00, 13.00 – 18.00
sobota: 9.00 – 12.00

Opustili nás

V marci 2015 nás opustili:

Eulália Škultétyová * 31. 8. 1937 † 5. 3. 2015

Anna Bobáková * 25. 2. 1926 † 13. 3. 2015

Anna Dávidová * 31. 1. 1934 † 24. 3. 2015

Podakovanie

Ďakujeme Ľubovi Oravcovi za jeho rýchlu reakciu na spozorovanú situáciu. Ďakujeme všetkým zasahujúcim príslušníkom Hasičského zboru z Banjskej Bystrice za ich odvodenú prácu pri hasení požiaru.

Ďakujeme všetkým príbuzným a známym, susedom a bývalým spolupracovníkom za prejavy sústrasti, kvetinové dary a pánu farárovi Jakušovi za nádherné slová rozlúčky s našou drahou **Annou Bukovčanovou**.

Dcéra Zuzana a syn Pavol s rodinami

Otvorenie vodáckej sezóny

9. 5. 2015

Srdečne pozývame všetkých obyvateľov Slovenskej Lupče, priaznivcov vodných športov, turistov, milovníkov prírody, kamarátov, bývalých aj budúcich návštevníkov aj ostatných na slávnostné otvorenie vodáckej sezóny v Lodenici na Mlynčoku, ktoré sa uskutoční dňa **9.mája 2015 od 9.30 hod.** s klasickým programom:

Začneme krátkym splavom (Brusno-Mlynčok), potom si dáme tradične vynikajúcu kapustnicu, zalejeme to nejakým tým čapovaným pivom alebo inými rozlievateľnými tekutinami a večer zakončíme dobrou zábavou pri živej muzike chlapcov zo skupiny RockFor.

Tento rok budú oslavy ešte búrlivejšie, a to vzhľadom ku skutoč-

nosti, že je to naša jubilejná 10. vodácka sezóna na Hrone. Preto srdečne pozývame všetkých "Príďte to osláviť s nami"

Špeciálny narodeninový

BALÍČEK SPLAVU HRONA môžete získať za neuveriteľných 7€!!! (Deti do 15 rokov len za 4€!!!)

Za kolektív Lodenice na Mlynčoku
Zuzana Šikulová

Lupčiansky beh s prekážkami

6. 6. 2015

Lupčiansky beh s prekážkami je beh, organizovaný dobrovoľníkmi v spolupráci s Obcou Slovenská Lupča. Je to po dlhšej dobe prvé športové podujatie v našej obci, určené pre každého, kto má záujem prekonať samého seba. Nie je to akcia, kde môžete byť pasívnym účastníkom, a teda len divákom, ale môžete sa aj aktívne zapojiť svojou účasťou a zložiť tak métu, ktorá je pre každého výzvou. Zároveň tým, že očakávame účasť bežcov aj z okolia našej obce, predstavíme Slovenskú Lupču aj ako územie s nádhernou prírodou nielen našim obyvateľom. Trať je situovaná čiastočne po asfaltovej ceste asi 1,5 km popri rieke Hron, potom stúpajúcim lesným terénom nás vyvedie na lúky, obkolesené

ihličnatým lesom, na tzv. Pôľč. Je nádherné počuť zvuky prírody, premiešané zvukmi z vlastnej námahy pri behu. Ale aby to nebolo len také jednotvárne, budeme musieť zdolať nástrahy prírody, ktoré sa nám pripletú sem-tam do cesty. Nebude to však „Spartan“, ale ani len obyčajný beh.

Po „trochu“ namáhavom výbehu na Pôľč a behom takmer rovinným terénom lúk nás bude čakať odmena v podobe behu dolu svahom popri Virárovej chate na asfaltovú

Driekynskú cestu. Chceme, aby to bol beh zaujímavý pre každého účastníka, aby bol pre každého pekným zážitkom, umocneným precítením krásnej prírody vokol nás. Určite budú úseky, kde nie jedného z pretekárov prepadne kacírka myšlienka skončiť to. Ale nakoniec po prekonaní samého seba, so stuhnutými stehnami a pľúcami na prasknutie, po zdarnom dobehnutí do cieľa, každý pochopí, že to stálo za to. Hoci možno miestami aj krokom, vlastným tempom, no hlavne

prekonať sa a nevzdať to. Povzbudiť jeden druhého, potiahnúť menej zdatného. Aj o tom je šport.

V cieľi každého čaká originálna pamätná medaila a občerstvenie.

Zdá sa vám to zaujímavé? Aj nám organizátorom, ale hlavne záväzujúce voči všetkým, ktorí prídu ako bežci alebo ako diváci. Na to však je potrebné ešte mnoho stretnutí s prípadnými sponzormi, pretože náklady na výrobu pamätných medailí, zabezpečenie časomier, štartovných čísel s čipom, občerstvenie, ceny pre víťazov, mobilného WC, ozvučenie s hudbou či iné služby určite nepokryjeme zo štartovného.

Veríme však, že vzhľadom na to, že podujatie je skutočne nielen pre divákov, ale pre aktívnych športovcov nemalého počtu, sa stretneme s pochopením našich poslancov a podnikateľov, ktorých oslovíme s prosbou o materiálnu či finančnú pomoc, ktorá v akejkoľvek podobe, napríklad finančnej sume, nám pomôže toto zmysluplné podujatie kvalitne pripraviť a zorganizovať.

Ivona Dobišová

Facebook: Lupčiansky beh s prekážkami

